

Woordenboek van de Tilburgse Taal

Elie van Schilt

Dit PDF-bestand bevat een selectie van bewijsplaatsen uit het werk van Elie van Schilt, zoals dat tussen 2000 en 2005 gepubliceerd werd op website CuBra.

Het kopierecht © copyright van dit PDF-bestand berust bij Elie van Schilt 2000 en de Stichting Cultureel Brabant 2011. Dit bestand is uitsluitend bedoeld voor persoonlijk gebruik. Indien uit dit bestand geciteerd wordt, stellen uitgever en redacteur het op prijs dat de bron vermeld wordt: 'Elie van Schilt/Tilburgs dialect 2012 (internetversie <http://www.cubra.nl/>)'

NB: De woorden in de rechterkolom zijn zonder accenten geschreven

Elie van Schilt - Toen ik nog kéénd was, ut is al héél lang gelejen/ Toen waren de meessen mee un bietje al tevrejen. (Uit: 'Tèèd'; CuBra ca. 2000)	bietje
Elie van Schilt - zwarte Piet, as kéénd was ik ur toch wel un bietje bang van... (Uit: 'Toen Sint Nicolaas nog Sinteklaos was'; CuBra ca. 2000)	bietje
Elie van Schilt - Och as ge is wiest wet wij allemol zagen as we naor school gingen, de straotveger die mee zunne takkenbissum al vruug stond te vegen, ut waren toen allemal nog kenderkopkus, ut miste vervoer ging nog mee perd en kèèr, dus er laag veul peerdestrond op straot, was die tussen de kaaien gereëien, aon dun achterkaant van zunne bissumsteel zaat unne ijzere ring om de steel, die kon dan nie splitsen, en daor krabde hij de perdestrond mee van de kaaie. (Uit: 'Alles is aandere'; CuBra ca. 2000)	bissem
Elie van Schilt - Ut zen allemal vierkaante blekken	blek

koektrommels... (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	
Elie van Schilt - Mar de communiedag zelf, dan was er fist, dan kwamen de femielie en ok de buurt mee kudokus, réépen sjoklade mee un communicprentje, un bildje van unne heilige, unne ròðzenkraans, unne nuuwe kerkboek, van opoe en opa kreegde mistal un 'desineetje'. Det was un botterhammenbordje en un kumke mee un schoteltje, op die bordjes stond dan unne communickaant en verder nog 'Ter herrinnering aon oe heilige communie'. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	dessineeke
Elie van Schilt - Mar vur dik hadden ze ok wir unnen naom 'Verekte dikmóók of vetkwal' waren mar gewone benaomingen. (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	dikmook
Elie van Schilt - Dan nog de processie daor alle scholen aon meedin, de heilig hart processie naor dun Heuvel. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	doen din
Elie van Schilt - Bekaant tegen Lòòn op Zaand lagen de plakken, ok wel genoemde ut Lons Laaike, ut waren verschillende plaassen, rondom groeide er haai, daor gingen we 's zomers ok wel dokkelen, zwemmen konde er nie, ut was te ondiep. (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	dokkele
Elie van Schilt - In de kerk aongekomen bij ut dopvont, daor wier oe kupke onder al die lappen uytgefrut en mee un " Ik dóóp oe in de naom van de vadder en de zoon en ok nog dun heilige geest"... (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	dopvont onzijdig
Elie van Schilt - Ik zaat nog op ut kleuterschooltje, toen kreeg ik unnen trapauto mee Sinteklaos, un vul te duur stuk spulgoed vur un kéénd van unne draoimaoker mee un weeklóón van elf gulden. (Uit: 'Toen Sint Nicolaas nog Sinteklaos was'; CuBra ca. 2000)	draojmaoker
Elie van Schilt - kender van unne metseléér, draoimaoker of duveléér, die wieren gin misdienéér. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	draojmaoker
Elie van Schilt - kender van unne metseléér, draoimaoker of duveléér, die wieren gin misdienéér. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	duuveleer
Elie van Schilt - Dan moeste mee naor de stad vur nuuw kleren en nuuw schoenen. Erme meessen die ut nie konnen betaolen kregen un bonneke van ut ermbestuur uyt de parochie en konnen dan ergens nuuw klee en schoenen haolen, maar de meskes en de jongens die mee kleren liepen van ut ermbestuur hadden wel allemal dezelfde kleren, dus iederèèn kon zien "Die zen aongekleed dur dun erme". (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	eerme znw
Elie van Schilt - 's Middags wier ur werm geëten... (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	eete volt dw
Elie van Schilt - erm meessen en die wonden er toen veul in Tilburg. Ok veul rééke, mar die mokte wel det de erme, erm	erm

blèèven. (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	
Elie van Schilt - Vruuger hadden we ok nog pastoor en fabrikaant/ Die mokte det we nie lééfdén boven onze staand. (Uit: 'Men stad'; CuBra ca. 2000)	fabriekaant
Elie van Schilt - ut was irst un villa van un rééke fabriekaanten familie.	fabriekaant
Elie van Schilt - ut is vort net un fabriek desse on ut bouwen zen mar nóót afkomt. (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	febriek onzijdig
Elie van Schilt - Dan hadden we ok nog un stel baozen, de gasbaos , de fondsbaos van ut ziekenfonds en de fondsbaos van de verzekering. (Uit: 'Alles is aandere'; CuBra ca. 2000)	fonsbaos
Elie van Schilt - Zwemmen in ut knaol was verbooién en de gruuunjassen zoals de Poel en de Knippel die waren er fel op uit om oe te vangen, vur we gingen zwemmen verstopte we ons kleren en zaagen we unne gruuunjas aonkomen dan zwommen we vlug naor dun aandere kaant. (Uit: 'Ut knaol; CuBra, ca. 2000)	gruuunjas
Elie van Schilt - Ons scharrelterrein om ut zo mar te noemen was "De Heuvelstraot". Aon de kaant van dun Heuvel op dun hoek tegenover de Hema laag toen unne winkel van De Gruyter, on dun aandere kaant van de Heuvelstraot, dus aon de kaant van de mert, laag ok unne winkel van De Gruyter, en dees stuk van de straot was de plek waor wij 's zaterdags en 's zondags liepen te lopen om naor de medjes te kèèken en de medjes keken naor ons natuurlijk, want die kwamen ok naor de Heuvelstraot om unne vrijer op te doen. Soms moeste wel unne keer of zis op en neer van De Gruyter naor De Gruyter vur ge iets gevonden had waor ut mee klikte. We hadden toen nie van die draogdingen waor muziek uit kwaam, wij zongen er zelf wel un liedje bij. (...) Dikwels was ut medje opgedaon bij ut lòòpen van De Gruyter naor De Gruyter mar vur ene aovond, mar ik ken er ok zat die zen er inmiddels onderhaand veftig jaor mee getrouwd. (Uit: 'Van de Gruyter nao de Gruyter'; CuBra ca. 2000)	gruytere / dossier
Elie van Schilt - Unne kiosk waor regelmaotig un hermenie zaat te speulen... (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	hermenie
Elie van Schilt - Ut was in de tèèd det ur van alles nog langs de deur kwaam, de visboer riep toen nog kaai hard 'Nuuwe herring, drie vur un dubbeltje' mar ge moest wel mee unne halve herring oe zis sneeie bróód op eten. (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	herring
Elie van Schilt - Ge mocht op Vrijdag ok gin vléés eten, dus vur die ut betaolen konnen was ut dan herring of un gebakken scholleke, dun duurdere vis was vur dun betere staand. (Uit: 'As ge katteliék geboren wierd; CuBra ca. 2000)	herring
Elie van Schilt - Honderd zakken gort vur de nonnen... (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	honderd

Elie van Schilt - unne schóóne vijver mee indjes... (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	ind indje
Elie van Schilt - Op weg naor de bossen en ok in de bossen zelf hadde hier en daor un slótje en un venneke, daor gingen we in ut vurjaor dikkopkes vangen, inde-aaieren zuuken of jong indjes. (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	ind indje
Elie van Schilt - hil dun Heuvel stond dan kaaivol mee kender. (Uit: 'As ge kattelijk geboren wierd; CuBra ca. 2000)	kaajvol
Elie van Schilt - We zagen ok twee sorten putjesscheppers, dun ene ok mee un kiepkerke en un korte schep vur de putjes langs de kaaibaand, dan was er nog ene mee un grote kiepkeer, mee un peerd er veur. Die had unne schep mee unne hele lange steel en die mokte die putten in ut midden van de straot schòon. (Uit: 'Alles is aanders'; CuBra ca. 2000)	keer
Elie van Schilt - kender van unne metselée, draoimaoker of duvelée, die wieren gin misdienée. (Uit: 'As ge kattelijk geboren wierd; CuBra ca. 2000)	kender
Elie van Schilt - Kwaamde jankend thúis, dan was ut al gauw 'Verekte kwèèkert, ge moet nie zò kiem zèen, schaaí út mee oe gejank'. (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	kiem
Elie van Schilt - De gruunte en de melkboer heb ik al genoemd, mar dan hadden we ook nog de vis en de kéesboer, de kolen en de klaaiboer, de klaaiboer kwaam mee erepel. (Uit: 'Alles is aanders'; CuBra ca. 2000)	klaajboer
Elie van Schilt - Zúíplap, zatlap, schúínsmarcheerder, kloodveger en hij dugt van gin kaanten, waren toen gewone woorden... (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	kloodveger
Elie van Schilt - Ons knaol, mee aon swirskaanten unne gróte dijk, un smal jaogpad langs ut knaol en achter dun dijk on de zuidkaant unne breeie slóót, die ok dienst hee gedaon bij ut graoven van ut knaol om ut grondwaoter af te voeren. (Uit: 'Ut knaol; CuBra, ca. 2000)	knaol
Elie van Schilt - Ok ut gepiep van unne kreugel waor unne textielarbeier de stukken stof die zun vrouw gestopt had als thuiswerk, wir trug brocht naor de fabriek. (Uit: 'Vruuger heurde wij aanders'; CuBra ca. 2000)	kreugel
Elie van Schilt - dan begon de vasten, vur ons kender 40 daogen nie snoepen, al de kuukskes en snuupkes die ge kreeg gingen allemal in ut vasten-trommeltje. (Uit: 'As ge kattelijk geboren wierd; CuBra ca. 2000)	kuukske
Elie van Schilt - We hadden gin CV. wel unne kwiesjeer of platte búis. (Uit: 'Tèèd'; CuBra ca. 2000)	kwiesjeer
Elie van Schilt - Zelf ben ik van acht en twintig, ut irste wet ik me nog kan herinneren is dek 's mérugus wakker schrok dur ut geweld van de kwiesjeer die aongemokt wier dur men moeder. Dun deksel en de ringen wieren er allemal afgeschoven, de russel wier omgekierpt, dan ut gepiep van de aslaoi die wier dan op dun hofpad in de kolenzeef leeg gemokt. (Uit: 'Alles is aanders'; CuBra ca. 2000)	kwiesjeer

Elie van Schilt - ut was un schòòn gedenktééken, Schóón smeewerk, bovenin 5 lanteerns, ik denk det die toen nog op gas braanden, onderaon un hardstéénenblok, mee daorin gewerkt un drinkfontein. (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	lanteern
Elie van Schilt - De gaslantèèrns daor was un menneke veur mee un kort ladderke en poetsgeridschap, die mokte ut glas schòòn en zette nuuw kouskus in de lantèèrn as ut nodig was. Die kouskus waren nogal frutdingen, ene trap tegen de lantèèrn-paol en ut ding was kapot. (Uit: 'Alles is aandars'; CuBra ca. 2000)	lanteern
Elie van Schilt - Kwaamde achter in ut schop, dan rookte de konijnen, ut konijnenvoeier, de maastappels die er lagen as aanmaak vur de wenter. (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; CuBra, ca. 2000)	maastappel
Elie van Schilt - un glas bier, was te duur vur erm meessen en die wonden er toen veul in Tilburg. (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	mees meese
Elie van Schilt - Tilburgse meessen die al meer as veftig jaor in Canada of Australië wonen laoten daor de meesen die kaorten zien en zeggen dan nog fréet: "Kek des onze waotertoren"... (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	mees meese
Elie van Schilt - want vur det bróód gesneëien wier, mokte de moeder mee ut mis drie kruyskus op ut bróód. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	mis
Elie van Schilt - kender van unne metselée, draoimaoker of duvelée, die wieren gin misdienée. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	misdieneer
Elie van Schilt - Dun pastoor en ok dun fabrikaant zagen ut liefst un huyshouwe mee un stuk of aacht jong, ut mòogen ur ok gerust meer zèèn, mar det wò nie zeggen det iederèèn zun èègen daor aon hield. Durum kwamen Cappesienen of Paoters aaf en toe donderpreken houwen, ze noemde die weken dan un missieweek. De meesen waoren daor dan zó van verschoten, veul dín ut dan wir zó as ut moes. Dus nie mee ut kruyske de kerk uyt of daogen tellen. Wier ur dan negen maonden laoter un kiendje geboren, dan was ut un missiekiendje. Dus zò'n kiendje had zun lèèven te danken aon ut katteliek zèèn van zun ouwelui. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	missiekiendje
Elie van Schilt - Achter in onze tuin, laag net as bij iederéèn de misthòòp, daor laag van alles, de mist uit de konijnehokken, èèrpelschellen, afval van gruunte, sjuust en ok dieje misthòòp had ok zonnen eigen stank. Stonk ie te hard, dan wieren er un paor schoepen zaand overgegooid en dan stonk allèèn de zijkaant nog.	mist
Elie van Schilt - ok wieren dur ons jong morkolven uitgehaold. Zagen die kaans om gròot te worren, ok die hadden pech want die gingen dan de soep in. (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	morkolf
Elie van Schilt - We haolde ok jong eksters uit ut nist, voeierde	nist

ze mee natgemokt ouw bròòd, gemengd mee braandnetelblaoikes en stukskes pierwurm. (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	
Elie van Schilt - nee in de kapsalon van toen rooke we gewoon un fris luchtje van oojeklonje 4711 of un aander merk. (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; Cubra, ca. 2000)	oojeklonje
Elie van Schilt - Lòòp ik dan te waandelen over al die paoi./ Dan zie ik ze daor liggen, veul goei mar ok veul kaoi. (Uit: 'Irst Allerheiligen'; CuBra ca. 2000)	paoj
Elie van Schilt - We hadden de welpen en de vekenners, mar ok wir iets vur meessen die iets meer te vurhapstukken hadden, want die pekskes van die welpen waren vur gewoon meesen vuls te duur. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	pekske
Elie van Schilt - Dan hadden we nog de pindammenekus, venters mee bildjes, mee krabben en kneukels... (Uit: 'Alles is anders'; CuBra ca. 2000)	pindammeneke
Elie van Schilt - Ok ééne keer per jaor wier de strontput van de plee leeg geschept en over de tuin gegooid... (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; Cubra, ca. 2000)	plee
Elie van Schilt - Pliessie, op de fiets mee zonne saobel on de tussenstang, niks ginne revolver, daor konne alléén mar ongelukken mee gebeuren. (Uit: 'Alles is anders'; CuBra ca. 2000)	Pliesie
Elie van Schilt - Prikstoelen mee houtsnijwerk, waarvan ge nou zegt: 'Hoe konden ze ut maoken.' (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	prikstoel
Elie van Schilt - Kwaamde bij de slager binnen en hingen er aon de haken vers gerukte hammen, worsten, ok die lucht kietelde oe neus, waordeur ge vanzelf trek kreeg. (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; Cubra, ca. 2000)	rooke gerukt
Elie van Schilt - Mar er waren ok kender die moessen iedere avond op hun knieën mee hil de familie ut rózenhuudje bidden, de miste hadden toen nog kokosmatten op de vloer en die waren echt nie lekker vur oe knieën. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	roozehuudje
Elie van Schilt - Mar op de bewaarschool mochte ok vur ut irst aon 'De Kindsheid' meedoen, dan gingde mee un vrouw uyt de buurt, mistal ok un vrouw die ginne vent had, vur ut irst naor de kerk, dan kreegde un schapulier om, det waren un paor lepkes die on un lint zaten en zó om oeë nek wieren gehangen, un paor lepкус veur op oe borst en un paor achter op oeë rug. Die lepkes waren geweeie en ok nog verschillend van kleur, die kleuren betéékende ok wir iets, ik weet allèén nog, ut blauw lepke had iets mee Maria te maoken. As ut afgelóópen was in de kerk dan mòogde mee die vrouw wir naor heur huys en dan kreegde ranja en un snuupke. (Uit: 'As ge katteliek geboren wierd; CuBra ca. 2000)	schabbelier lepke
Elie van Schilt - Vurral nie te vergeten de schéérenslieper, de lappenboer en menne ome die ree mee un kerke mee kuukskes en snoep (Uit: 'Alles is anders'; CuBra ca. 2000)	scheereslieper
Elie van Schilt - Kwaamde achter in ut schop, dan rookte de	schop

konijnen, ut konijnenvoeier, de maastappels die er lagen as aanmaak vur de wenter. (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; CuBra, ca. 2000)	
Elie van Schilt - Wij as kender hadden niks aandere as Sinteklaos, ut kerstmenneke daor hadden we nog nóót van geheurd. (Uit: 'Toen Sint Nicolaas nog Sinteklaos was'; CuBra ca. 2000)	Sinteklaos
Elie van Schilt - Hier in Tilburg toen ik kléén was, ree Frie van Moorsel as Sinteklaos dur de straoten, was ut koud, dan wier ur hier en daor bij un café even gestopt.	Sinteklaos
Elie van Schilt - wij slibberde en hard, vurral mee klompen. (Uit: 'Alles is aandere'; CuBra ca. 2000)	slibbere
Elie van Schilt - daor wier goeie drank geschonken en goei sigaren gerokt, gin snevel die mee ut half literke los bij de slééter was gehold,	snevel
Elie van Schilt - dan begon de vasten, vur ons kender 40 daogen nie snoepen, al de kuukskes en snuupkes die ge kreeg gingen allemal in ut vasten-trommeltje. (Uit: 'As ge kattelijk geboren wierd; CuBra ca. 2000)	snuupke
Elie van Schilt - de mistkuil en in ut najaor de spurriehóóp, alles had zun eigen lucht... (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; CuBra, ca. 2000)	spurrie
Elie van Schilt - Wij as kender vongen er stekelbaorskes mee un schepnetje, unne stok daoraon un draoike van naoigaoren, unne kurk mee un kiepeveer as dobber en un angeltje gebogen van un knospeld, daor vongen wij baorskes mee. (Uit: 'Ut knaol; CuBra, ca. 2000)	stekelbaors
Elie van Schilt - Ze noemen ut kunst, weg gegooit geld, ut is sunde dekkut zeg. (Uit 'We zen ut kwèèt'; CuBra ca. 2000)	sund
Elie van Schilt - Gaon we nor dun Bredaoseweg, ut kerkhof mee al zun bilden, jood van Raok mokte ur sunt van om ze bij ut ouw éezer te gooien, gelukkig mar, aandere waren we ur al un stel kwéét gewist. (uit: 'Un paor momentjes vur wet ouw monumentjes'; CuBra, ca. 2000)	sunt maoke
Elie van Schilt - Ons knaol, mee aon swirskanten unne gróte dijk... ((Uit: 'Ut knaol; CuBra, ca. 2000)	swirskaante
Elie van Schilt - Veul jongens hadden toen un tam ekster op durre schouwer, ze hadden allemal dezelfde naam 'tjannek'. (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	tjannek
Elie van Schilt - In de bossen vongen we ok nog sallemanders, die zaten er toen nog zat; (Uit: 'Tilburg waor zen oe bossen'; CuBra ca. 2000)	vange verl. t.
Elie van Schilt - Wij as kender vongen er stekelbaorskes mee un schepnetje, unne stok daoraon un draoike van naoigaoren, unne kurk mee un kiepeveer as dobber en un angeltje gebogen van un knospeld, daor vongen wij baorskes mee. (Uit: 'Ut knaol; CuBra, ca. 2000)	vange vong
Elie van Schilt -'s Zondagsaoves wier de waas gekòòkt op de kachel, hil ut hùis was dan deurtrokken van de zééplucht en de waosum van de kokende waas. Die wasketel wier dan ingepakt in un stel ouwe dekens, dan kon de waas 's naachts 'trekken' en	waas

was smèèreges nog lekker wèèrem. En wij boven nog in ons bed roken 'Ut is vandaog wir wasdag'. (Uit: 'Ut stonk mar toch mis ik de stank van vruuger'; Cuba, ca. 2000)	
Elie van Schilt - As iemand blêef zêeveren over iets, dan wier ur gauw gezee 'Gao deur verekte zèèkert, mee oe geäuwhoer'. (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	zeevere
Elie van Schilt - we begonnen nie in September al over Sinteklaos te zéeveren. (Uit: 'Toen Sint Nicolaas nog Sinteklaos was'; CuBra ca. 2000)	zeevere
Elie van Schilt - ... ge had wel hier en daor un frietwinkeltje, maar die moesen ut 's zondags verdienen, want dur de week zaagde er gin kiek, terwèèl ge toen al vur un dubbeltje un zekske friet had. (Uit: 'Ge heurt et niemir, Plat Tilburgs van vroeger; CuBra ca. 2000)	zekske
Elie van Schilt - Mar soms hadden wij ok un buurtfist. Dan wieren bij de slager un paor verkuskoppen gekocht (Kop mee afval) noemde ze ut toen. Ut afval was ut snijsel waor de slager gin worst van kon maoken) Unne grote wasketel wier schongemokt en daorin wieren die koppen gekokt tot ut vléés zo van de botten afviel. Daor wier nog ut één en aander bij gegooïd zoas, zout en peper, nootmuskaat, azèèn en augurken, dan ging ut dur de vléésmeulen en al de buren die hadden mee betaold aon de koppen die kwamen mee scholtjes en bakken, as ut un paor uur laoter was stèèf geworren dan hadden we zult zoas ge het nou niemir kopt bij de slager. (Uit: 'Alles is aandere'; CuBra ca. 2000)	zult